

begynder at løbe næste Arbejdsdags Morgen ved det Klokkeslet, da Arbejdet i Havnen sædvanlig begynder, men er Melding givet inden Kl. 10, regnes Liggetiden fra Middagshvilens Slutning samme Dag. En Melding, der er givet paa en Helligdag, vil alt-saa først bringe Liggetiden til at løbe fra næste Arbejdsdags Middagshvile.

I Forslagets tredie Stykke behandles det Tilfælde, at Afladeren ikke er at træffe paa Stedet. Reglen i Sølovens § 118 gaar ud paa, at i saa Fald skal Underretning gives ved Bekendtgørelse i Stedets Avis eller paa anden dér brugelig Maade. Denne Regel om Bekendtgørelse har Forslaget bibeholdt alene for det Tilfælde, at Afladerens Opholdssted er ukendt; Meldingen skal da kundgøres paa sædvanlig Maade. Er derimod Afladerens Opholdssted kendt, anses efter Forslaget Melding givet, naar den paa behørig Maade er afsendt dertil. Om den paa Grund af Omstændigheder, der ikke kan lægges Bortfragteren til Last, bliver forsinket eller ikke kommer frem til Bestemmelsesstedet, kommer ikke Bortfragteren til Skade, jfr. her-ved ogsaa § 40 i Aftaleloven af 8. Maj 1917.

Det bemærkes sluttelig, at Udtrykket „Aflader“ i denne Paragraf ogsaa omfatter Befragteren, hvis han selv er Aflader.

Til § 83.

I denne Paragraf behandles Spørgs-maalet om, hvornaar Liggedagene begynder at løbe, hvis Skibet af en eller anden Grund ikke kan komme frem til Lastepladsen, d. v. s. vedtaget Lasteplads eller, hvis en bestemt Lasteplads ikke er vedtaget, en Lasteplads som omtalt i Forslagets § 77.

Det bestemmes da i § 83, 1ste Stk., at selvom Skibet ikke kan lægges paa vedtaget Lasteplads, kan det meldes klart til Lastning, saaledes at Liggetiden begynder at løbe, hvis Hindringen skyldes Afladerens Forhold, f. Eks. urigtige Oplysninger om Vandstanden i Havnen. Skyldes Hindringen derimod ikke Afladerens Forhold, maa Bortfragteren bære Risikoen for, at Skibet ikke kan komme frem til Lastepladsen. Dette vil f. Eks. være Tilfældet med saadanne

Hindringer, der skyldes, at Skibet har for stort Dybgaende i Forhold til Vanddybden i Havnen eller er for bredt til at passere Sluser, eller at Adgangen til Lastepladsen er spærret ved Trafikophobning eller Is.

Er en bestemt Lasteplads ikke vedtaget, har man ikke ment i saa vidt Omfang at kunne paalægge Bortfragteren Risikoen for ikke at kunne faa Skibet frem til en Lasteplads som i Forslagets § 77 nævnt. Bestemmelsen i Paragraffens 2det Stk. gaar derfor ud paa, at Skibet kan meldes klart til Lastning, saaledes at Liggetiden begynder at løbe, ikke alene naar Hindringen skyldes Afladerens Forhold, men ogsaa hvis Hindringen skyldes en Ophobning af Skibe eller lignende Omstændighed, som Bortfragteren ikke med Rimelighed kunde tage i Betragtning, da Aftalen blev sluttet. Det vil hyppigt være Hindringer af mere lokal Art, der her vil komme i Betragtning, og da Befragteren (Afladeren) i Almindelighed vil have bedre Kendskab til Forholdene i Lastehavnen end Bortfragteren, har man anset det for mere naturligt at lade Befragteren fremfor Bortfragteren bære Risikoen for saadanne Omstændigheders Indtræden.

Det maa stadig herved erindres, at Reglen er deklaratorisk, og at modstaaende Bestemmelser i Certepartiet vil kunne føre til et andet Resultat. En Bestemmelse om, at Skibet skal laste „in regular turn“, vil saaledes medføre, at Skibet altid maa vente, til Plads bliver ledig.

Til § 84.

Den i denne Paragrafs første Stykke indeholdte Regel om, at i Liggetiden medregnes Ophold ved Forhaling af Skibet, men ikke Tid, der gaar tabt ved Hindring paa Skibets Side, stemmer med Sølovens § 119. I Konsekvens af Forslagets § 81, hvorefter Liggetiden regnes i Arbejdsdage og Arbejdstimer, er dog den sidste Del af Sølovens § 119, 3die Stykke udeladt.

I Paragraffens 2det Stykke afgøres det, hvem der i Henseende til Liggetiden maa bære Risikoen for, at Skibet er blevet lagt